

אֶקֶב יַעֲקֹב

5

4

3

2

1

הפרק 1

¹ עֶקֶב עֶבֶד אֱלֹהִים וְאֲדִנִּינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ שָׁאֵל לְשָׁלוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁבָטִים הַנְּפוּצִים
² אֶךְ לְשִׂמְחָה חָשְׁבוּ לָכֶם אֲחִי כֹאֲשֶׁר תִּבְאוּ בְּנִסְיוֹנוֹת שׁוֹנִים
³ בְּדַעַתְכֶם כִּי בַחַן אֲמוֹנַתְכֶם מֵבִיא לִידִי סִבְלוֹת
⁴ וְהַסְבְּלוֹת שְׁלָמָה תִּהְיֶה בַּפְעֻלָּה לְהִיּוֹתְכֶם שְׁלָמִים וְתַמִּימִים וְלֹא תַחֲסֹרוּ כָל דָּבָר
⁵ וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יַחֲסֹר חֲכָמָה יִבְקֶשְׁנָה מֵאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן לְכָל בְּנִדְיָבָה וּבֹאִין גְּעֵרָה וְתִנְתֵּן לוֹ
⁶ רֶק יִבְקֶשׁ בְּאֲמוֹנָה וּבִבְלִי סִפֵּק כִּי בַעַל סִפֵּק דּוֹמָה לְגִלֵּי הַיָּם הַסָּעָר וְהַנִּגְרָשׁ
⁷ וְהָאִישׁ הַהוּא אֵל יִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ כִּי יֵשֶׁא דָּבָר מֵאֵת יְהוָה
⁸ אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבוֹ הַפִּכְפֹּךְ הוּא בְּכָל דְּרָכָיו
⁹ אֲבָל הָאֵחַ הַשֹּׁפֵל יִתְהַלֵּל בְּרוֹמָמָתוֹ
¹⁰ וְהַעֲשִׂיר יִתְהַלֵּל בְּשִׁפְלוּתוֹ כִּי יַעֲבֹר כְּצִיץ הַחֲצִיץ
¹¹ כִּי זֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲמָתוֹ וַיִּיבֹשׂ אֶת הַחֲצִיר וַיִּבֹל צִיצוֹ וַחֲסֵד מֵרָאֵהוּ אֲבָד כֵּן יִבּוֹל הַעֲשִׂיר בְּהִלְכוֹתָיו
¹² אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הָעֵמֵד בְּנִסְיוֹנוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר נִבְחַן יֵשֶׁא עֲטֶרֶת הַחַיִּים אֲשֶׁר הַבִּטִּיחַ יְהוָה לְאַהֲבִיו
¹³ אֵל יֹאמֶר הַמִּנְסָה הָאֱלֹהִים נִסְנִי כִּי הָאֱלֹהִים אֵינָנו מִנְסָה בָרַע וְהוּא לֹא יִנְסֶה אִישׁ
¹⁴ כִּי אִם יִנְסֶה כָּל אִישׁ בְּתֵאוֹת נַפְשׁוֹ אֲשֶׁר תִּסִּיתָהוּ וְתִפְתָּהוּ
¹⁵ וְאַחֲרֵי כֵן הִרְתָּה הַתֵּאוֹת וְתִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא כִּי נִשְׁלֵם יוֹלִיד אֶת הַמוֹת
¹⁶ אֵל תִּתְּעוּ אֲחִי אֱהוּבִי!
¹⁷ כָּל מִתְנָה טוֹבָה וְכָל מִנְחָה שְׁלָמָה תִּרְדּוּ מִמֶּעַל מֵאֵת אֲבִי הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר חִלּוֹף וְכָל צֶל שְׁנֵי אֵין עִמּוֹ
¹⁸ הוּא בַּחֲפָצוֹ יֹלֵד אוֹתָנוּ בַּדְּבָר הָאֲמֵת לְהִיּוֹתָנוּ כִּמוֹ רֹאשִׁית בְּכוּרֵי יִצְחָרִיו
¹⁹ עַל זֹאת אֲחִי אֱהוּבִי יְהִי כָּל אִישׁ מֵהִיר לְשִׁמְעַת קֶשֶׁה לְדַבֵּר וּקְשָׁה לְכַעֵס
²⁰ כִּי כַּעַס אָדָם לֹא יַפְעֵל צְדָקָת אֱלֹהִים
²¹ לָכֵן הִסִּירוּ מֵעֲלֵיכֶם כָּל טִנוֹף וְתִרְבוֹת רָעָה וּקְבִלוּ בַּעֲנוּהָ אֶת הַדְּבָר הַנְּטוּעַ בְּכֶם אֲשֶׁר יָכֹל לְהוֹשִׁיעַ
אֶת נַפְשֵׁיכֶם
²² וְהָיוּ עֹשֵׂי הַדְּבָר וְלֹא שֹׁמְעֵי לִבָּד לְרִמּוֹת אֶת נַפְשְׁכֶם
²³ כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר רֶק שָׁמַע אֶת הַדְּבָר וְלֹא עָשָׂהוּ נִמְשָׁל לְאִישׁ מֵבִיט אֶת תֹּאֲרָה הוֹיָתוֹ בְּמֵרָאָה
²⁴ כִּי הֵבִיט אֶל מֵרָאֵהוּ וַיִּלֶּךְ לוֹ וּבִרְגַע שִׁכַח מֵהַ תֹּאֲרוֹ
²⁵ אֲבָל הַמִּשְׁקִיף בְּתוֹרָה הַשְּׁלָמָה תוֹרַת הַחֲרוֹת וּמַחֲזִיק בָּהּ אֲשֶׁר אֵינָנו שֹׁמַע וְשֹׁכַח כִּי אִם עָשָׂה בַּפְעַל
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַהוּא בִּמְעָשָׁהוּ
²⁶ אִישׁ מִכֶּם אִם יִדְמָה לְהִיּוֹת עֶבֶד אֱלֹהִים וְאֵינָנו שֵׁם רֶסֶן לְלִשְׁנוֹ כִּי אִם מִתְּעָה הוּא אֶת לִבּוֹ עֲבַדְתּוֹ
אֶךְ לְרִיק תִּהְיֶה
²⁷ זֹאת הָעֲבוּדָה הַטְּהוּרָה וְהַבְּרָרָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ לְבַקֵּר אֶת הִיתוּמִים וְהַאֲלֻמּוֹת בְּלִחְצֵם וּלְשֹׁמֵר
אֶת עֲצֻמוֹ נְקִי מִחֲלָאֵת הָעוֹלָם

הפרק2

אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדוני הכבוד:
²כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו מטנף
³ופנייתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי!
⁴הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות
⁵שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח לאהביו
⁶ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין
⁷הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם
⁸הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות
⁹אולם אם תשא פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה
¹⁰כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם
¹¹כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר התורה
¹²כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות
¹³כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסד יתגאה על הדין
¹⁴אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו
¹⁵אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם
¹⁶ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת
¹⁷ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא בעצמה
¹⁸אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני!
¹⁹אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים
²⁰ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא
²¹אברהם אבינו הלא במעשיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח
²²הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה
²³וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה
²⁴הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה
²⁵וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר
²⁶כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא

הפרק3

אחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכביד עלינו את הדין
²כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו
³הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גויתם
⁴והנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהדפום ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל
כן גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר
⁵ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה
⁶כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הגוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להוטה באש גיהנם

⁷כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם
⁸אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה
⁹בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אלהים
¹⁰מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי!
¹¹היביע המעין מתוקים ומרים ממוצא אחד:
¹²אחי היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל הגפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יוכל נבע
מים מלוחים ומתוקים
¹³מי בכם חכם ונבון יראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה
¹⁴ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתהללו ואל תשקרו באמת
¹⁵אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים
¹⁶כי במקום קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע
¹⁷אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכף זכות ואיננה עמדת
על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלא לב ולב ובלי חנפה
¹⁸ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום

הפרק 4

מאין המלחמות והמדנים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריכם
²אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא
התפללתם
³הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאותיכם
⁴הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב
העולם יהיה איב לאלהים
⁵או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו
⁶וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן
⁷לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם
⁸קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו ללבבכם חלוקי הלבב
⁹התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמתכם ליגון
¹⁰הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם
¹¹אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את
התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה
¹²אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך
¹³הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות
רוח
¹⁴ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך
¹⁵תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה
¹⁶עתה תתגאו בפחזותכם וכל גאווה אשר כזאת רעה היא
¹⁷לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא

הפרק 5

הוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם
²עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש
³זהבכם וכסףכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם

לכם אוצרות בקץ הימים

⁴הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות

⁵התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבח

⁶הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו

⁷לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה גשם יורה ומלקוש

⁸כן הוחילו גם אתם ואמצו לבבכם כי קרוב האדון לבא

⁹אחי אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח

¹⁰אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת

¹¹הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיתם כי רחום וחנון יהוה

¹²וראש דבר אחי לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין

¹³כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר

¹⁴איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכהו שמן בשם יהוה

¹⁵ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימו ואשר חטא יסלח לו

¹⁶התודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה

¹⁷אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים

¹⁸וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה

¹⁹אחי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו

²⁰ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים